

[POSIEDZICIEL *sb m*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne (tak w posiedzieć); prawdopodobnie -ciél, -ciel- (tak w -ciel).*

sg *N* posiedziciél. $\diamond$ *I* posiedziciel(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Posiadacz czegoś, właściciel: poliedźiciel/ Possessor. Volck Sss3.*

2. *Ten, kto posiadał coś przemocą [czego]:*

Wyrażenie: »gwałtowny posiedziciel«: Inźnych przyczyn y wywodów byłoby wiele/ by łamá rzecz/ tudziełz Kroniki [...]/ tego iáwnie niepokázowálá/ iż Gedimin álbo Gedzimin nie Koniufzym iákim/ áni zaboycą/ áni łługá Páná łwego/ áni gwałtownym poliedzicielem Wielkiego Xięłtwá Litewłkiego: ale włálnym Synem y Dziedzicem Witennowym był. StryjKron 386 (Linde).

Synonimy: 1. dziedzic, pan, possessor.

Cf POSIADACZ, [POSIADCA]